

addicted to love

što više čitam sve to
sve više mi se čini da samo
praznimo prazninu.
ne u slikama,
meni se svet dešava
u osećajima kao osobama.
kao grudvice snega koje ostaju.
vreme, tuga, miris jasmína,
brza vožnja automobilom,
hladno septembarsko veće
i svi se smeju.

guru

iznenada tako nezahtevan. bezbrižan.
napolju pada kiša. crni mrak i
jedva pola osam. krošnju drveta vidim
kao divlje razgranato telo. nisu mi potrebni
svi ti noževi, pomišljam.
poštujući tamu i otvoreniji
od napola dovršene slike.
svi koji kasne nisu nužno i lepi –
srebro i oko su zavađeni na smrt. i možda
tu i tamo po koji trenutak. zaista verujem
da to ne može biti najbolja varijanta tog sveta.
sa svim tim noževima i svom tom krvlju.

neka noć

četiri izjutra neke srede.
tiho, kao da svi već spavaju.
i najverovatnije, većina. ne ja.
naslonjen na rub postelje
poduprt dvama jastucima.

slušam sasvim tihu, jedva
 čujnu muziku. samo zato jer znam,
 znam da je reggae. kroz okno proviruje
 tama i miris zelenog. prelistavam
 knjigu o kamasutri. puna je starih crteža.
 njih primam, reči preskačem.
 pored stranica kraj mene, sa leve i desne
 leže pesme. čezare paveze
 & lorens ferlingeti. znam da će mrak uskoro obnažiti
 travnjak i trešnju. kos
 koji se tu i tamo javi,
 pokoji pomalo izgubljen zvuk
 auta iz roške i neki, tako čudni
 osećaji duboko u telu.

hašiš

danas uveče spopala me je prolaznost.
 zvuci, razvučeni kao hašiš
 su se iskrivili i crvena svetlost.
 oči su opasna igra. pesma mora
 da dopire do ljudi i ulice. trgujem robovima,
 dijamanti su samo maska. sa mislima sam
 u zaostatku i sve miriše na svežu kafu.

esej o poeziji

kad god bilo, biće dobro.
 samo ne prebrzo. mora biti učinjeno
 što sporije, sa osećajem i prefinjeno.
 neka se uzmu u obzir svi
 detalji, sve filigranski
 precizno nacrtane arabeske.
 neka se uzme u obzir stepen vlage,
 napetost i tananost kože. frikcionni momenat.
 različita lična svojstva i preference,
 mladalačke ljubavi, šifrovane poruke
 skrivene u ljubavnim pismima, tajni zapisi.
 zaista nepristojne misli. osetljivost
 resica uha i jagodica prstiju.

prijatnost koja se podrazumeva
u milovanju. ritam trepavica. sve slučajno, slučajno
i nepredvidljivo, zavisno od više sile
i skriveno u jeziku trava. zvuci jasmína
u svetlozelenoporcelanskimšoljicama iz Kine,
svež jošmalotopao hleb sa marmeladom.
dobro jutro subotnje jutro na golim leđima.
to nije pravi zmaj.
poezija je lepljenje.

slobodna teritorija

nebo nabodeno
na visoke, vitke smreke.
suncem obasjani proplanci
prekriveni tepihom mahovine.
šum veverice, odnekuda
kreštanje svrake. srne su skrivene,
tiho posmatraju. samo neobičan,
pritajeni mir
upozorava na njihovo prisustvo,
na naježen kožuh
koji motri na nas, vragove
koji jurcama, lomimo
i kašljucamo kroz šumu.

Tone Škrjanec je rođen 1953. godine u Ljubljani. Diplomirao sociologiju na nekadašnjem ljubljanskom Fakultetu za sociologiju, političke nauke i novinarstvo. Skoro deset godina bio je zaposlen kao novinar u Titovim zavodima Litostroj. Pesnik i prevodilac. Prevodi uglavnom savremenu američku književnost (Paul Bowles, William S. Burroughs, Charles Bukowski, Gary Snyder)... Objavio je knjige pesama: *Blues zamaha*, 1997, *Pagode na veter*, 2001, *Noži*, 2002, i zbirku haikua *Sonce na kolenu*, 1999. Živi u Ljubljani.